

Què diu Jesús sobre la pregària (3)

Com hem anat dient, per a una pregària cristiana autèntica és essencial conèixer i meditar els ensenyaments de Jesús sobre la pregària, que els deixebles van escoltar, conservar i lliurar a les comunitats cristianes, i que han estat viscuts pels creients fins que es van dipositar a l'Evangelí. Continuem considerant aquests ensenyaments.

“Tot allò que demanareu en nom meu, jo ho faré.” (Jn 14, 13)

Pregar és també *demanar a Déu tot el que necessitem*, i demanar-ho *en el Nom de Jesús*. Com suposo que tens clar que no es tracta de “màgia” ni de fer una “carta als Reis”, comentem un parell d'aspectes que cal tenir en compte.

En primer lloc, demanar *en el Nom de Jesús* suposa també, i sobretot, tenir els mateixos sentiments i pensaments que Jesús. Per tant, molta atenció: preguem per aconseguir fer la voluntat de Déu, no perquè Ell faci la nostra. En la pregària, Déu ens concedeix el do de transformar-nos, tot posant-nos en sintonia amb la seva voluntat. Si preguem amb aquesta actitud, ja som escoltats. Per això ja hem dit algun altre cop que demanar el que necessitem no ha de coincidir necessàriament amb el que volem.

I en segon lloc, aquesta actitud demana creure, perquè *tot és possible per a qui té fe*. I perquè Déu, a través de Jesucrist, té el poder de realitzar infinitament més que el que puguem demanar o imaginar (llegeix la carta als Efesis 3, 20).

1. Faig silenci en el meu interior...

2. ...sento que estic en la presència del Pare...

3. ...i li demano que em doni el que realment necessito... Ho puc anar repetint, al ritme de la respiració...
necessito...) *(dóna'm el que*

4. Si mantinc aquesta actitud, amb l'atenció només pendent de la meva respiració, que acompanya la petició, segurament aniré sent conscient jo també d'allò que realment necessito (m'agradi o no), i me n'ompliré. Serà després, en la meva vida, on aniré experimentant que és cert. I vés a saber si no experimentaré encara més dons rebuts dels que podia imaginar!